

TRAJA ŠTARÍ MLÁDENCI

TAJOMSTVÁ BRATŮV DURGENOVCOV

H. J. BORNEMISZA

H. J. BORNEMISZA

TRAJA STARÍ MLÁDENCI

TAJOMSTVÁ BRATOV DURGENOVCOV

Autor: © H. J. Bornemisza
Korektor: Mgr. Lenka Mondočková
Obálka: © Zuzi Maat
Rok vydania: 2024

Všetky práva vyhradené. Nijaká časť tejto knihy nesmie byť reprodukováná, uchovávaná v rešeršných systémoch alebo prenášaná akýmkoľvek spôsobom vrátane elektronického, mechanického, fotografického či iného záznamu bez predchádzajúceho písomného súhlasu autora.

ISBN: 978-80-570-5894-6 ePdf

www.hjbornemisza.sk
www.facebook.com/h.j.bornemisza
www.instagram.com/h.j.bornemisza

ZOZNAM POSTÁV

NOE DURGEN

Najstarší z bratov Durgenovcov má schopnosť čítať iným myšlienky. Trinásť rokov pracoval na Komisariáte a spomedzi bratov má s otcom najlepši vzťah. Keď dostal na starosť prípad podivných samovrážd, pri ktorých si obeť vydriapali vlastné vnútornosti, privolá si na pomoc súrodencov. Ich teóriu, že vrah musel mať dar vkladania myšlienok, jeho nadriadení zamietnu a úmrtia pripíšu za vinu útokom beští, ktoré sužujú okolie Norgolu. Po tomto rozhodnutí Noe odchádza z Komisariátu a zakladá si s bratmi detektívnu kanceláriu Traja bratia. Snažia sa nájsť medzi jednotlivými obeťami súvislosť a vypátrať skutočného vraha.

ILARION DURGEN

Prostredný z troch bratov sa živí ako súkromný Ovplyvňovač emócií. Jeho klientelu tvorí najmä mestská smotánka a šľachtici. Pri podnikaní sa neštíti využívať nelegálne praktiky. Svojou vynaliezavosťou nadobudol rozsiahly majetok, ktorý využíva aj na to, aby vyplácal dlhy najmladšieho brata Huga. Úzko spolupracuje s Derwou Slightonovou, ktorá mu ako Vciťovačka pomáha správne si naštudovať emócie iných. Po založení detektívnej kancelárie sa stará o jej financovanie a taktiež o získavanie bohatejšej klientely. Stále sa však venuje aj súkromným zákazkám. Pri poslednej z nich sa však dostáva do problému, pretože je nútený v nej

zlyhať. Vydiera ho jeden zo zamestnancov Úradu vzájomnej kontroly, ktorý pozná Ilarove najhoršie tajomstvo.

Ilar sa tajne oženil s Prázdnuou, Annorou Cambellovou, ktorá však umrela pri pôrode ich syna. S komunitou Prázdnych však udržuje kontakt, najmä prostredníctvom Richarda, bratranca svojej zosnulej manželky, ktorý vedie jeden z gangov Prázdnych.

HUGO DURGEN

Najmladší z bratov a zároveň Smrtič. Svoj dar, vidieť spôsob, akým dotyčný umrie, však nenávidí. Ako povaľač trávi čas predovšetkým kreslením morbidných výjavov, pitím a hraním hazardných hier v tých najhorších štvrtiach mesta. Od útleho detstva má zlý vzťah s otcom, ktorý narúša pokoj v celej rodine. Dôvod ich sporu však pred bratmi tají. Neskôr začne pomáhať Noemovi s vyšetrovaním a následne naňho zaútočia prišery. Po ich útoku má zranenú nohu, ktorá sa nikdy celkom nezahojí, a Hugo začne výrazne krívať. Ilarion mu preto podaruje Kostenku, vychádzkovú palicu vyskladanú z kostí stavcov chrbtice. Pri vyšetrovaní prípadu Vkladača myšlienok stretáva Sofiu Kursku, ktorú pozná z vidín vlastnej smrti ako svoju manželku. Donúti bratov, aby ju zamestnali v ich kancelárii ako sekretárku, neskôr sa však ukáže, že Sofia ukrýva tajomstvo, ktoré ich môže všetkých ohroziť.

TRAVIS DURGEN

Ilarionov syn, ktorý so svojou starou mamou Lindou žije v štvrti Prázdnych. Po dovŕšení jedného roku sa má zúčastniť skúšky darov, ktorá odhalí, či patrí medzi Obdarovaných alebo Prázdnych. Po tejto skúške sa má presťahovať k otcovi.

FRED BURKE

Noemov kolega, ktorý na Komisariáte pracuje už takmer dvadsaťpäť rokov. Ako Spáč dokáže človeku privodiť spánok, ale tiež mu ho odopierať. Je lenivý a dávno rezignoval, Noemovi však pomáha, pretože mu pripomína jeho mladšie ja. Neskôr ho nasadia na prípad zmiznutia Nicholasa Aermana, na ktorom pracujú aj bratia Durgenovci. Počas svojej dlhoročnej kariéry vyšetrovateľa si medzi kolegami a rôznymi úradníkmi vybudoval rozsiahlu sieť kontaktov, čo mu uľahčuje prácu v prípade, že sa jej nedokáže vyhnúť. Jeho švagrom je Gustav Santur, riaditeľ Komisariátu. Túto skutočnosť sa Fred snaží tajiť.

DERWA SLIGHTONOVÁ

Je veľmi skúsená Vciťovačka, ktorá Ilarionovi pomáha vysvetliť bežné emocionálne prežívanie ľudí, ktorých má neskôr ovplyvniť. Derwa sa pred tromi rokmi presťahovala do Norgolu, no vyrástla na vidieckom statku v spoločnosti otca a piatich bratov, ktorých rada označuje za idiotov bez štipky rozumu. Sama vychováva dve dcéry a súkromie si dôkladne stráži. Zvykne sa obliekať ako muž, s baretkou stiahnutou až do čela, preto ju ľudia často považujú za mladého chlapca.

SOFIA KURSKA

Vyrástla v Xarskom sídle pre opustené deti, kam ju odložila jej matka Charlota Kurska. V sirotinci ešte ako dieťa podstúpila skúšku darov, po ktorej ju označili za Vyvolávačku spomienok. Svoj dar nikdy poriadne neovládala. Po dovŕšení dvadsiateho prvého roku života sídlo opustila. Dostala pracovnú ponuku a mohla na juhu krajiny pôsobiť ako guvernanka, no miesto si vymenila s priateľkou Alysou, ktorá predstierala, že je ona.

V uliciach Norgolu natrafila na Evangeline Bartlovú a tá jej zabezpečila prácu v bare, kde neskôr stretla Huga Durgena, ktorý však poznal jej pravú identitu. Stala sa sekretárkou v ich detektívnej kancelárii a platonicky sa zamilovala do Ilariona. Pod tlakom okolností musela bratom prezradiť, že jej dar je v skutočnosti hybridný. Síce dokáže vyvolávať spomienky iných ľudí, no len tých, ktorí sú už po smrti. Napriek tomu, že takéhoto jedinca by mali okamžite nahlásiť úradom, bratia Durgenovci sa najmä s ohľadom na Huga rozhodli, že jej dar budú tajiť a Sofiu ochránia.

EVANGELINE BARTLOVÁ

Známa tiež ako kráľovná Prázdných či TriBé – bezohľadná, bohatá, bezdetná. Evangeline je úspešná podnikateľka, bohatá a vplyvná žena bez daru, ktorá zastupuje odbory Prázdných a dbá na férové pracovné podmienky a dobré zachádzanie vo fabrikách Obdarovaných. Pri vyšetrovaní podpaľačstva v Mortonovej továrni sa ako podozrivá prvýkrát dostala do osobného kontaktu s bratmi Durgenovcami. Neskôr sa stala milenkou Hlavného komisára, ktorý ju, napriek tomu, že si ju vážil, čiastočne využíval pre naplnenie osobných cieľov.

LUIS. G. AERMAN

Jeden z najvyšších predstaviteľov šľachty. V mladosti stretol bohatú dedičku Constance Lambertovú, s ktorou sa neoficiálne zasnúbil. Splodil s ňou syna a pred dovŕšením jedného roka ho podrobil skúške darov. Keď zistil, že Colbert je Prázdny, odvrhol ho a Constance opustil, čím zruinoval jej povesť.

Neskôr sa oženil a mal ďalšieho syna Nicholasa, ktorý sa stal jeho legitímnym dedičom aj napriek tomu, že znásilnil

mnoho žien. Lord Aerman jeho zločiny kryl, aby ho za ne patrične nepotrestali.

COLBERT LAMBERT

Prvorodený syn Luisa G. Aermana sa v troch rokoch dostal do sirotinca. Umiestnil ho tam jeho strýko Francis Lambert pod falošným menom Brochan. Predtým sa však postaral o to, aby jeho matka Constance umrela a rovnako nafingoval aj Colbertovu smrť. Tak mohol zdediť ich majetok.

V skutočnosti bol však Colbert obdarený výnimočnou schopnosťou vkladania myšlienok. Osoby s týmto darom boli totiž vyvraždené počas Veľkých čistiek a po nich sa nikto taký už údajne nenarodil. Colbert sa v sirotinci spriatelil s Ovplyvňovačkou Elenou Tarmin. Obaja sa stali obeťami týrania a zneužívania detí. Pod náporom hnevu Colbert objavil svoj skutočný dar a začal ho využívať, aby dokázal obrániť seba aj Elenu. Neskôr nafingoval vlastnú smrť a s novou identitou sa pridal k policajnému zboru, kde sa snažil o nastolenie spravodlivosti. Pri uvedomení si, koľko zločincov polícii uniká, sa však rozhodol zobrať veci do vlastných rúk. Nechal sa preveľiť do Norgolu, kde sa z neho stal Hlavný komisár a Noemov nadriadený a postupne začal zabíjať všetkých, ktorí beztrestne ublížili jemu či niekomu inému.

Colbert sa však tiež potajomky staral o Sofiu, ktorej vybavil miesto guvernanky a neskôr jej do cesty poslal Evangeline Bartlovú, ktorú síce využíval, no zároveň si ju vážil. Colbert napokon zavraždil svojho brata Nicholasa a uniesol ich spoločného otca. Do cesty sa mu priplietol Noe, ktorý sa stal jeho rukojemníkom. Na chatrč, v ktorej ich oboch Colbert držal, zaútočila jedna z beští, ktorú sa

Noemovi s Colbertom len s námahou podarilo skántriť. Colberta vzápätí zastrelil jeho vlastný otec.

ALICA BNEWSKA

Bola Smrtička, ktorá mala niekoľko detí. Prvé krátko po narodení utopila. Druhé, Sofiu, sa pokúsila ako novorodenca udusiť, preto ju jej otec donútil, aby sa jej vzdala. Dcéru pod falošným menom umiestnila do sirotinca. Tam Alica prvýkrát stretla Colberta Lamberta, o ktorom vedela, že ju zavraždí. Neskôr mala ešte ďalšie dve deti, jedno nechala umrznúť v lese, ďalšie hodila pod kolesá koča. Nikdy viac už neotehotnela, zvyšok krátkeho života sa snažila niečo zanechať Sofii. Pomáhala Colbertovi pri vraždení jeho ďalších obetí. Vždy zistila, ako vyzeral okamih ich smrti a zabezpečila, že Colbert bude pri ich vraždení stáť na takom mieste, aby ho iný Smrtič nemohol zahliadnuť a označiť za vraha. Žiadala len to, aby sa postaral o jej dcéru Sofiu. Nakoniec umrela rovnako ako ostatné Colbertove obeť.

PROLÓG

V rannom šere pôsobila krajina okolo Chapelwoodu náramne príjemne. Prízemná hmla vyzerala ako jedovatý opar, vtáctvo v hustých kríkoch výsmešne škriekalo a praskajúce vetvy na zemi tomu všetkému dodávali punc zlej predtuchy.

„Žiadne predtuchy, žiadna intuícia. Máš len skurvene veľkú predstavivosť,“ prehováral šeptom sám k sebe.

Keď medzi korunami stromov zahliadol strechu, vydýchol si od úľavy. Predčasne. Sotva sa k vidieckemu domu priblížil, ten intenzívny pocit ostražitosti ešte zosilnel. Ťažko povedať, či to spôsobili dokorán rozškľabené dvere, zadenbené okná či hlboké stopy v bahne, ktoré pokračovali pozdĺž domu niekam dozadu. Hugo nemusel byť stopár, aby mu bolo jasné, že okolo statku sa prehnala celá horda beští. Nikde nevidel Noemovho ani Gorazdovho koňa a kričať na brata mu nepripadalo ako rozumný nápad. Potichu sa zošuchol zo sedla a uzdu priviazal o jeden z konárov. Vytiahol revolver a v duchu si vyčítal, že je taký mizerný strelec.

Najprv zamieril k domu, no sotva spravil päť krokov, do uší mu doľahlo vrčanie, príliš silné na to, aby patrilo psovi.

Kurva! Hugo si v duchu prehral matnú spomienku na Noemovu smrť, ktorú videl v detstve. Mal zomrieť ako starec, spokojne spiaci v mäkkej posteli. To sa však mohlo

zmeniť. Pravdepodobnosť bola veľmi malá, na škole ich učili, že sa to stane približne iba u desiatich ľudí z tisíca. Zväčša išlo len o malé zmeny v čase či spôsobe smrti. Človeka nakoniec nezabil pád zo schodov, ale z rebríka. Nezasadil sa kusom mäsa, ale zeleniny. Len u jedného z tých desiatich sa smrť zmenila výrazne. Noe bol však dosť veľký smoliar na to, aby to bol aj jeho prípad.

Ak túto noc prežijeme, splním mu to. Dotknem sa jeho aj Ilara, aj koho len budú chcieť.

„Nebud' posero, Hugo, ty tu dnes neumrieš, tvoja smrť sa nezmenila,“ zašeptal do ticha, akoby ho vlastný hlas mohol upokojiť. *Nekrival som viac, keď ma vliekli k šibenici?* Zamyslel sa na sekundu nad vlastnou smrťou, ale silnejúce vrčanie ho vrátilo do prítomnosti. Potichu obišiel dom, za ktorým sa nachádzal blatistý dvor, niekoľko ohrád pre zvieratá a hospodárske budovy.

Asi tridsať stôp od neho bola v zemi obrovská jama. Ten príšerný zvuk vychádzal z nej. Vrčanie sa menilo na nenávistný rev, ktorý sprevádzal zvuk pripomínajúci lámánie dreva.

Keď podišiel k okraju, pochopil prečo. Steny boli obité doskami a spodok vystlaný ostrými kolmi, ktoré teraz trčali z tela beštie. Po zjazvenej koži posiatej riedkou srst'ou jej stekala lepkavá krv. Keď pazúrmí driapala po stene a všetkom, na čo dosiahla, v žltých očiach sa jej miešala bolesť s nenávisťou.

Hugo pristúpil bližšie a to desivé stvorenie naňho upriamilo pozornosť. Ustalo v pohybe a stíchlo. Na moment sa jeden druhému zahľadeli do očí. Príšera však čoskoro vycerila zuby a pohla prednou časťou tela tak prudko, až sa niekoľko kolov zlomilo v základe. Vrčala, škriabala po stenách a opäť sa zmietala v snahe vyslobodiť sa.

Bež! Kričal na seba v duchu, no súčasne ničomu nerozumel. S každým trhnutím sa rany na tele beštie zhoršili a krvácanie zosilnelo. Musela to byť príšerná bolesť, ktorá nemohla viesť k ničomu inému než k smrti. Tak prečo? Prečo si to robíš? Čo ťa k tomu vedie?

S tretím trhnutím sa vyslobodila.

1. KAPITOLA

Vto ráno sa Noe opieral o okenný rám a pozoroval Huga, ako kostenou palicou ťuká po leštenej podlahe v neznámom rytme.

„Ako sa cítiš, Noe?“ ozval sa Ilar namiesto pozdravu, hneď ako vošiel.

„Už ma to naozaj prestáva baviť, pýtaš sa ma to každý deň,“ zavrčal.

„To bude tým, že si strávil nejaký ten čas zatvorený v chatrči s viacnásobným vrahom. A aby toho nebolo málo, napadla vás jedna z tých príšer,“ ozrejmil mu Ilar so škodoradosným úsmevom, o ktorom vedel, že Noema doháňa do zúrivosti.

Nie som malé decko, nepotrebujem poľutovať ani pohladkať, pomyslel si. „Trinášť rokov som pracoval ako policajt. Len tak ľahko sa nezložím. Takže sa opakujem a naposledy. Som v poriadku.“

Od zavraždenia Hlavného komisára, či skôr Vkladača myšlienok, prešiel už mesiac. Noemove zranenia sa pomaly zahojili a bolesť ustupovala. Napriek tomu sa takmer každú noc ocitol v tej spráchnivenej chatrči spolu s Colbertom a jeho otcom, lordom Aermanom. V sne znovu pozoroval starého lorda, ako z donútenia číta Colbertove denníky a vôbec nič to s ním nerobí. Zúriivo bojoval s tou beštou, ktorá sa dovnútra prepadla cez strop, aby

nakoniec videl, ako Colberta zabil jediným výstrelom jeho vlastný otec.

Noe si z tých snov príliš ťažkú hlavu nerobil. Za tie roky na Komisariáte mal v zálohe slušnú zbierku nočných môr a vedel, že každá skôr či neskôr ustúpi. Alebo ju z trónu zosadí novšia a hrôzostrašnejšia príhoda. O poznanie viac ho trápil spôsob, akým bol prípad uzavretý.

Colbert Angus Lambert sa pre verejnosť stal choromyseľnou sirotou z detského domova. Šialeným mužom, ktorý sa falošne domnieval, že je odvrhnutým potomkom lorda Aermana, preto zabil jeho syna Nicholasa a napokon sa pokúsil zabiť aj jeho. Vinu za predošlé Colbertove obete, ktoré pre nízke postavenie nikoho nezaujímali, jednoducho pripísali útoku príšer. No náhle zmiznutie Hlavného komisára by neprešlo bez povšimnutia. Riaditeľ Komisariátu však rýchlo prišiel s historkou o tom, ako ho oficiálne odvolali k naliehavému prípadu vraždy jedného zo šľachticov v zámorí, a tak musel okamžite odcestovať.

Povešť lorda Aermana aj Komisariátu zostala nepoškvrnená, existencia Vykladača myšlienok naďalej utajená a oni traja sa preslávili. Samozrejme, len vďaka Ilarovi, ktorý vymenil mlčanlivosť za niekoľko novinových titulkov ospevujúcich ich schopnosti a nepopierateľný prínos pri záchrane lorda Aermana. Okrem toho s riaditeľom Komisariátu aj s Luisom G. Aermanom uzavrel dohodu, z ktorej dobre profitovali, ale Noe ju len ťažko mohol nazvať spravodlivou.

„To rád počujem,“ dodal Ilar a na stôl vedľa Huga položil hŕbu papierov. „Toto sú žiadosti o naše služby. Lordovou záchranou sme získali ešte viac pozornosti, než som čakal. Všetky prípady vziať nedokážeme, musíme si vybrať.“

Pri myšlienke na starého lorda sa Noemovi postavili všetky chlpy na rukách. Zbavil sa svojho prvorodeného

syna, akoby išlo o besného psa. Zastreľil ho bez mihnutia oka. Noe pozrel na olejomaľbu v zlatom ráme, za ktorou sa ukrýval ťažký trezor. Práve v ňom boli odložené zápisníky Colberta Angusa Lamberta. Noe vedel, že to bol vrah. Po prečítaní jeho denníkov si však uvedomil, že mu až príliš dobre rozumie. Bol to muž, ktorý videl priveľa svinstiev a ešte viac ich zažil. Chlap, ktorý sa snažil o spravodlivosť, ale zašiel príďaleko.

Medzi nastoľovaním spravodlivosti a páchaním zločinu je niekedy len veľmi tenká hranica, povedal mu kedysi otec. Aj Noe túto hranicu raz prekročil, a keby ho otec vtedy nezastavil, ktovie kam by až zašiel.

Z myšlienok ho vytrhlo Hugovo zahvízdanie nad obsahom jednej z ponúk, ktorú zvieral v chudých prstoch.

Grófka Slazberg ponúka desaťtisíc za nájdenie papagája? Začul v Hugových myšlienkach. Čím väčší titul, tým menej rozumu.

„Zvieratá si mal vždy rád, chceš to zobrať?“ spýtal sa ho Noe.

„Nie. Mám ich rád, pretože nerozprávajú. A tu sa píše, že ten operenec pozná päťstodvadsaťšesť slov.“

Ilar sa potichu zasmial. Očividne okamžite pochopil, o čom sa rozprávajú. Určite si už všetky žiadosti prečítal a dôkladne zvážil, aký prínos z nich môžu mať a ktoré bude výhodné prijať. Jednu vec mu Noe jednoducho nemohol uprieť. Ilar bol obchodník. A to veľmi dobrý.

„Toho vtáka hľadá už rok. Som si istý, že dávno zdochol. Buď pre zimu, nedostatok žrádla, alebo ho nejaký sedliak zastreľil,“ vysvetlil im. „Na toho vtáka zabudnite, sú tam iné zaujímavé ponuky. Popravde, rád by som bral viac prípadov a zvýšil tak naše zisky.“

„Traja to nikdy nestihneme. Takže chceš niekoho zamestnať, mám pravdu?“

„Presne tak, Noe. Ak budete súhlasiť. Tie najdôležitejšie prípady budeme vyšetrovať sami, ale sú tu aj dobre platené menšie zákazky, ktoré by bola škoda odmietnuť len pre nedostatok času a kapacít. Čo myslíte?“

„O koľkých chlapoch sa tu bavíme?“ spýtal sa Noe.

„Minimálne o dvoch, najviac štyroch. Aspoň na začiatok. Mám zoznamy mužov, s ktorými som spolupracoval a ktorí by pripadali do úvahy ako stáli zamestnanci,“ Ilar poklepal po koženom obale, ktorý ležal na ďalšom stole. „Bol by som rád, ak by si sa s nimi porozprával. Nie je ich veľa. A ak by si vedel o niekom z tvojich schopných bývalých kolegov, nebolo by na škodu dostať k nám niekoho z Komisariátu.“

Noe sa načiahol po obal a roztvoril ho. Na zozname bolo pätnásť mien, ani jedno z nich nepoznal.

„Minulý týždeň som dal do novín inzerát, v ktorom hľadáme novú sekretárku,“ pokračoval Ilar a konečne si získal aj Hugovu pozornosť.

„A čo Sofia?“ vystrčil hlavu spoza papierov ako pštros z piesku.

„Sofia bude odteraz naša odborná konzultantka. Nepatrí sa mrhať jej špecifickým talentom. Jedna z uchádzačiek, ktorá na inzerát odpovedala, ma obzvlášť zaujala. Obaja ju poznáte.“

„Kto je to?“ vyslovili Noe a Hugo súčasne. Žena, ktorú by poznali obaja, mohla byť jedine tak prostitútka, napadlo Noemovi.

„Pani Faringová.“

„Čože? Tá fúria s orlím nosom a sánkou profesionálneho boxera?“ Hugo vyzeral, akoby ho niekto udrel kladivom po hlave.

„Je ideálna. Pracovala v mestskom registri dvadsaťpäť rokov. Je systematická, vie si držať ľudí od tela a napriek

tomu k nim byť profesionálne slušná. Navyše je Vyprázdňovačka. Hoci na svoje okolie dokáže vplývať približne len päť minút, ale to pre sekretárku stačí. Vieme, že ju nikto nedonúti k tomu, aby sme ho prijali, ani to, aby mu poskytla nejaké informácie. Jej nároky na plat sú navyše veľmi skromné. A na rozdiel od Sofie vie variť kávu. Čo viac si priať?“

„Nenávidí ma.“ *Rovnako ako zvyšok spoločnosti, keď sa nad tým zamyslím, ale aj tak ju nemám rád,* pomyslel si Hugo.

„Práve naopak. Pre teba sa uchádzala o toto miesto.“

„Som si istý, že som na ňu veľký dojem neurobil, stretol som ju len raz v živote.“

„Ju áno, ale nie jej dcéru. Chodila s tebou do školy. Zmizla pred dvomi rokmi. Agnes Faringová bola od teba o rok mladšia a vraj o tebe doma často rozprávala.“

„Agnes,“ šepol Hugo a chvíľu sa mračil na vlastné topánky, akoby sa snažil spomenúť si, o koho išlo. „Aha,“ odrazu sa mu v myšlienkach objavilo slovo *Skokanka*.

„Chce, aby sme ju našli?“ spýtal sa Noe a nespúšťal pritom zrak z najmladšieho brata. Hugo o škole nikdy nerozprával. Nijaké vtipné príhody so spolužiakmi ani ponosovanie sa na vyučujúcich či frflanie na skúšky. Čas, ktorý Hugo strávil na Akadémii smrti, bol pre Noema a zvyšok ich rodiny záhadou.

„Chce, aby sme sa pozreli na jej prípad a na to, ako ho riešil Komisariát. Keď budeme mať čas. Súhlasil som.“

„Prečo?“ zaujímal sa Noe. Ilar nerobil veci nezištne.

„To ťa určite šokuje, braček, ale bolo mi jej ľúto. A tiež som nenašiel lepšiu sekretárku za nižší plat,“ dodal vzápätí a krivo sa usmial.

Skôr než by mu Noe stihol čokoľvek povedať, vyrušilo ich zaklopanie. Dvere sa prudko otvorili a dnu vošla osoba, ktorú tam ani jeden z nich rozhodne nečakal.